

[Pia Kjærsgaard]

Det er selvfølgelig betryggende. Man kan ikke lade være med at undre sig lidt over, hvor mange valg vi skal igennem, før skattereformen ikke gælder længere. Vi har haft to folketingsvalg, efter at skattereformen blev vedtaget. Skal vi have et tredje? Er det så slut, eller skal vi have et fjerde? Eller hvordan er det? Har man aftalt det skattereformpartierne imellem, eller hvordan er det egentlig?

Så vil jeg også godt sige til statsministeren med hensyn til dagsordenen, at for det første vil Fremskridtspartiet være utrolig opmærksom på, at dagsordenen bliver fulgt op. Vi stemmer for denne dagsorden udelukkende med henblik på, at den følges op af initiativer fra regeringen. Regeringen skal leve op til det, som Folketinget vedtager.

Jeg vil også godt spørge statsministeren, om han slet ikke lagde mærke til, hvad Socialdemokratiets formand faktisk sagde, nemlig at hr. Svend Auken og Socialdemokratiet godt kunne stemme for SF's dagsorden, selv efter at statsministeren havde været oppe og fortælle, at den dagsorden kunne regeringen ikke leve med.

Jamen kan regeringen da ikke se, hvad det er, Socialdemokratiet pønser på? Det er ikke samarbejde, det er ren obstruktion, det er ren provokation. Hr. Svend Auken vil blot gerne til magten. Hr. Svend Auken vil gerne regeringens fald. Hr. Svend Auken vil ikke samarbejde, og det synes jeg at statsministeren skal notere sig endnu en gang.

Jeg tror, at statsministeren har fattet det inderst inde, men jeg synes, det er udmærket, at det bliver fortalt fra en anden del af oppositionen, egentlig den eneste reelle opposition, der er i Folketinget, og det er altså Fremskridtspartiet.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg mangler til gengæld ikke svar fra statsministeren, synes jeg. Jeg har fattet, hvad statsministeren sagde, og det er, at der ikke vil komme nogen klare erklæringer fra regeringen om ejerboligmarkedet. Der bliver ikke givet nogen meldinger andet end det løse, man kan forvente i løbet af sommeren, og det er i hvert fald ikke noget, der bidrager til en afklaring.

Hvad der måtte komme af tilsagn fra forskellige ordførere eller ministre, kan husejerne stort set tage som en oplevelse; og det gør de jo så nok også.

Til de to forslag om motiveret dagsorden vil jeg sige, at vi stemmer imod SF's – ja, det gør vi jo ikke, for den kommer ikke til afstemning, men hvis den nu gjorde, så ville vi stemme imod den.

Vi ønsker fortsat en borgerlig regering. Vi mener nok ikke, at den kan løse de problemer, der er skitseret; men det mener vi faktisk heller ikke at der er ret mange andre der kan.

Med hensyn til den af regeringspartierne foreslåede dagsorden må jeg sige, at den vil vi undlade at stemme til. Vi har fremsat vores eget dagsordensforslag, og det synes vi var umiddelbart indlysende. Det kunne i hvert fald ikke fornærme nogen, heller ikke regeringen. Men det har man ikke syntes, og man har altså ønsket at fremsætte sit eget.

Vi er ikke imod nogen af de ting, der står, men vi føler stadig væk, at det er ukonkret; det er ikke noget, som vi har særlig grund til at tro på at der bliver gjort særlig meget ved, for vi ved, hvor svært det er. Vi har selv bidraget til at løse de problemer så godt, vi kunne, og vi må jo erkende, at det faktisk ikke er lykkedes.

Vi ønsker regeringen held og lykke med det, det skal der ikke være tvivl om, og vi vil gerne drøfte konkrete initiativer, men vi vil godt stille os lidt tvivlende over for, hvordan det går med det.

Vi vil undlade at stemme til regeringens dagsorden.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var ret fortvivlende at høre, hvad statsministeren overhovedet kunne sige om miljøet, ikke mindst i forhold til de alarmerende meldinger, der er kommet. Ikke fordi jeg havde troet, at det var gået op for statsministeren, at det her var alvor, men det er altså på regeringsniveau internationalt, at det bliver sagt. Det er så, hvad vi kan få.

Men det, jeg gerne ville vide, er, hvordan der nu ser ud inde i hovederne og hjerterne på de radikale ministre efter sådan et svar. De må da opleve, at statsministeren står og laver noget ætervaderi omkring Øresundsbroen alene til ære, ikke for De Radikale, men fordi det endnu var lykkedes De Radikale at holde lidt fast.

Og så kommer der et plat fnis fra Socialdemokraterne, som heller ikke tager disse planer alvorligt. Socialdemokraterne er ikke et hak